Maandag, 7 December 1942

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

59ste Jaargang, No. 3773

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba *f* 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers *f* 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Nieuw lucht-offensief op West Europa

Massa-aanval op Nederlanden en Frankrijk.

In de nacht werd Duitsland aangevallen.

Geallieerden drijven nieuwe wig door Japanse stellingen op Nieuw Guinea.

TWEE JAAR GELEDEN.

December 1940.

7. De Duitsers hebben een tweede Westwal van betonnen forten gebouwd langs de veroverde kust van het Kanaal. Achter deze Westwal liggen dieper het land in vliegvelden, waar Duitse verkenningsvliegtuigen zijn opgesteld, die een toezicht houden op de scheepvaart in het Kanaal.

Tijdens een vliegongeval worden leden van de Italiaanse Wapenstilstandscommissie gedood.

8 De Hellenen veroveren Argyrokastron, dat in 1913 tot een deel gemaakt was van de Staat Albanië.

9. In Egypte in de omgeving van Sidi Barrani worden de Italianen door Engelsen uit de lucht en op het land aangevallen. Een Nederlandse duikboot wordt tot zinken gebracht.

10. Hongarije en Joegoslavië tekenen een vriendschapsverdrag.

Engeland verwerpt het plan door den vroegeren President Hoover van de Verenigde Staten voorgesteld om Noordamerikaans voedsel te zenden naar de door de Duitsers bezette landen in Europa. Engeland zal alleen toestemming geven voor het zenden van medische artikelen.

11 De strijd in Egypte neemt in hevigheid toe. De Italiaanse generaal Pietro Maletti wordt gedood.

12. Markies Lothian, de Britse Ambassadeur bij de Verenigde Staten, sterft op 58-jarige leeftijd in de Ambassade te Washington.

13. De Hellenen bezetten Palermo aan de Albaanse kust.

GROTE AANVALLEN OP HET EUROPESE VASTELAND.

Voor de tweede maal in 5 nachten viel de Royal Airforce het Westen van Duitsland in de afgelopen nacht aan, in opvolging van de verpletterende daglicht-aanval, welke gisteren door 600 Noordamerikaanse en Britse vliegtuigen werd uitgevoerd op bezet Frankrijk en De Nederlanden.

De omvang van de strijdmacht, welke deelnam aan de nachtelijke aanval en de objecten die gebombardeerd werden, werden niet ogenblikkelijk bekendgemaakt, doch de daglichtaanval werd beschreven als de grootste van de oorlog.

Britse waarnemers beschouwden de gecombineerde operaties als een bewijs, dat de Geallieerde opmars in Noord-Afrika een vermindering van de vijandelijke luchtsterkte in het Westen ten gevolge heeft gehad en dat de Verenigde Landen thans in staat zijn tegelijkertijd op verschillende fronten grootscheepse lucht-operaties uit te voeren.

De aanval van de afgelopen nacht was de eerste aanval op Duitsland nadat Frankfurt op 2 December gebombardeerd werd. De radio van Berlijn zeide, dat de aanval was gericht op het Zuid-Westen van Duitsland, doch men verkleinde de schade en meldde, dat 5 aanvallende vliegtuigen werden neergeschoten. Een wolk van 400 gevechtsvliegtuigen bood dekking aan 200 Noordamerikaanse en Britse bommenwerpers, die de aanval van gisteren uitvoerden. Onder de objecten, die aangevallen werden, behoorden ook de Philipsfabrieken te Eindhoven. Behalve de Noordamerikaanse en Britse vliegers namen Noorse, Poolse, Strijdende Franse, Canadese, Nieuw Zeelandse en Brits-Indische gevechtsvliegers aan de aanval deel (Londen, (AP) 7.12)

AANVAL OP DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht viel een grote strijdmacht van onze bommenwerpers objecten aan in het Zuid-Westen van Duitsland. Slecht weer maakte nauwkeurige waarnemingen van de resultaten onmogelijk. Twee vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden vernield. 9 Onzer bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 7.12).

NEDERLANDSE RADIO-STATIONS VERDWIJNEN UIT DE AETHER.

De radio-stations van Friesland en Hilversum verdwenen hedenmorgen voor 40 minuten uit de aether waardoor de mogelijkheid van een Geallieerde luchtaanval werd te kennen gegeven. (Londen, (AP) 7.12).

AANVALLEN OP DE FRANSE KUST.

Grote formaties van Raf-bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen staken de Straat van Dover hedenmorgen over in de richting van bezet Europa enkele uren nadat 4 FW190's enkele Engelse dorpen aan de kust beschoten in een aanval, welke bij het aanbreken van de dageraad werd uitgevoerd.

Het geronk duurde enige tijd en men gelooft, dat een formatie, welke dicht opeen vloog, bestond uit bommenwerpers. Achteraan bevond zich een groep gevechtsvliegtuigen. Enkele vliegtuigen zetten koers naar Calais en andere gingen naar Boulogne. Men gelooft, dat de vliegtuigen in eind het land invlogen nadat zij de Franse kust overstaken. Enkele verwijderde knallen werden spoedig daarna aan de Engelse zijde van het Kanaal gehoord (Folkestone, (AP) 6.12).

JAPANSE STRIJDMACHT AANGEVALLEN.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 3 December vielen duikbommenwerpers en torpedovliegtuigen van Guadalcanal een kleine vijandelijke strijdmacht van lichte vlooteenheden aan op ongeveer 240 kilometer ten Noord-Westen van Guadalcanal. De resultaten van de aanval zijn niet bekend.

Op 4 December doodde een patrouille van Mariniers op Guadalcanal 16 Japanners. Een mortier, verschillende machinegeweren en enige ammunitie werden veroverd in het gebied aan de bovenloop van de rivier Lunga. Een andere Noordamerikaanse patrouille doodde 5 Japanners en vernielde een machinegeweerstelling in het gebied ten Westen van Punt Cruz" (Washington, (AP) 5.12).

JAPANSE AANVAL OP TSJITTAGONG.

Het gezamenlijk communiqué van New Delhi luidt:

„Gistermiddag (5 December) deed een gemengde strijdmacht van Japanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen een korte aanval op het gebied van Tsjittagong. De vijand werd onderschept door gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce en de eerste berichten geven te kennen, dat als gevolg daarvan de meeste bommen in het water vielen en de vijand werd verdreven. Een vijandelijk vliegtuig werd in vlammen neergeschoten en andere werden mogelijk beschadigd. De volledige berichten zijn nog niet beschikbaar. Slechts lichte schade werd veroorzaakt en het aantal ongevallen is zeer gering" (New Delhi, (AP) 6.12).

ACTIVITEITEN IN DE STILLE ZUIDZEE.

Noordamerikaanse vliegers bombardeerden op hevige wijze Kavieng op Nieuw Ierland, terwijl andere vliegers en grondtroepen de druk voortzetten op de Japanners op Nieuw Guinea. B-24's en Liberators deden gisteren in de vroege morgen een aanval op Kavieng en wierpen 50 ton aan brisantbommen op het vliegveld en omliggende gebieden alsmede op ammunitie-opslagplaatsen. Hudsons deden intussen een nachtelijke aanval op een Japans voorraadschip ten Noorden van Timor. In het gebied van Buna en Gona was de activiteit op de grond beperkt. Voornamelijk vonden botsingen plaats tussen patrouilles, doch men maakte lichtelijk voortgang. A-20's beschoten ongeveer een dozijn keren het vliegveld en het gebied van Buna. B-25's bombardeerden voorraad-depôts en vielen kanonnen aan in de sector van de Buna missie.

Op het eiland Guadalcanal werden bij aanvallen van de Noordamerikaanse strijdkrachten nog ongeveer 400 Japanners gedood (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 6.12).

NEDERLANDSE SCHIPBREUKELINGEN IN LAS PALMAS.

87 Schipbreukelingen van het Nederlandse vrachtschip „Polydorus", dat getorpedeerd werd door een duikboot van de as, zijn door het Spaanse stoomschip „Eolo" te Las Palmas aan land gezet. Zij werden opgepikt uit reddingsboten op de Atlantische Oceaan (Las Palmas, (AP) 6.12).

[Las Palmas is een stad op het Spaanse eiland Gran Canaria nabij Rio de Oro aan de Westkust van Afrika — Red.]

3 GEALLIEERDE SCHEPEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

Berichten, die uit Lourenco Marques te Lissabon ontvangen werden, deelden mede, dat As-duikboten vorige week drie Geallieerde schepen tot zinken hebben gebracht in de door haaien onveilig gemaakte wateren van de Indische Oceaan.

Onder deze schepen bevond zich de 10.799 ton grote Britse lijner „Llandaf Castle", die 1000 Zuidafrikaanse manschappen aan boord had. Deze troepen waren met verlof en waren op weg naar Durban. De berichten deelden mede, dat het doen zinken van dit schip plaats had ter hoogte van Zoeloeland en dat naar bekend is slechts 40 overlevenden aan land werden gezet.

Het 6796 ton grote Britse lijnschip „Nova Scotia Reven" kwam na twee torpedo-treffers tot zinken nabij de kust van Mozambique. Op dit schip bevonden zich ook vele manschappen, waaronder vele Italiaanse oorlogsgevangenen, die naar Durban zouden worden overgebracht, alwaar zij zouden worden opgesloten in de concentratiekampen. Een Portugees oorlogsschip redde 193 personen, waaronder ook een aantal Italianen. Naar de overlevenden mededeelden, zijn de meeste slachtoffers gemaakt door de haaien, die zo woedend aanvielen, dat de reddingssloepen bijna omsloegen. Men zeide verder, dat er gisteren 22 schipbreukelingen aan land werden gezet te Zavala. Deze kwamen van het Griekse stoomschip „Cleanthis", hetwelk door een Japanse duikboot tot zinken werd gebracht op ongeveer 280 kilometer ten Noorden van Lourenço Marques. 34 Leden van de bemanning werden gered, doch 13 hunner werden door het machinegeweer-vuur gewond (Lissabon, (AP) 6.12).

CURTIN SPREEKT AAN HET EINDE VAN HET EERSTE OORLOGSJAAR.

In een radiorede aan het einde van het eerste oorlogsjaar tegen Japan zeide de Australische Premier John Curtin: „Hoewel het tweede jaar opent met de eerste straal van hoop op het keerpunt in de strijd in de Stille Oceaan is er tot nu toe geen ontwikkeling geweest, die de geringste verslapping in de algehele oorlogsinspanning rechtvaardigt." Hij zeide, dat de Verenigde Landen duidelijker vooruit konden zien dan toen zij pas de oorlog tegen Japan ingingen.

Hieraan voegde hij toe, dat zij ook kunnen zien, dat elke vermindering in de inspanning thans de oorlog ontegenzeggelijk zou verlengen. Hij prees de Noordamerikaanse strijd op de Salomonseilanden, die — gelijk hij zeide — „met zulke dapperheid werd gevoerd." Hij zeide, dat de Australiërs „oneindig veel verschuldigd zijn aan de Verenigde Staten" (Canberra, (AP) 6.12).

Het nieuws van vandaag.

In een van de grootste lucht-operaties bij daglicht van de oorlog deden 600 Britse en Noordamerikaanse vliegtuigen gisteren aanvallen op de bezette gebieden in West-Europa. Nederland en Frankrijk werden vooral aangevallen, d.w.z. de Duitsers en hun installaties in deze landen. Behalve de Noordamerikanen en Britten namen ook vliegers van andere nationaliteiten deel aan de massa-vluchten (blz. 1).

In de nacht vloog de Royal Airforce weer uit om aanvallen te doen op het Zuid-Westen van Duitsland. Het Britse Ministerie van Luchtvaart spreekt van een grote strijdmacht, die de aanval ondernam, doch noemde de namen van de aangevallen steden niet. Berlijn zeide echter, dat het Karlsruhe en Pforzheim waren.

Dat de Geallieerde luchtstrijdkrachten in het Westen van Europa op zulke uitgebreide wijze kunnen opereren, geeft te kennen, dat de nazies hun luchtmacht grotendeels naar het Zuiden hebben overgebracht om de Geallieerde offensieven in Noord-Afrika tegen te gaan. In Tunis zijn de gevechten enigszins afgenomen na de Duitse tegenaanvallen in het Noorden, die blijkbaar een zekere mate van succes hadden. Tunis en Bizerte worden evenwel nog hevig aangevallen door de Geallieerde luchtmacht, alsook Tripoli en overige plaatsen waar de As haar bases heeft in dit gebied (blz. 1).

In Rusland hebben de Russische offensieven voortgang. Vooral aan het Centrale front boeken de Russen nieuwe winsten, niettegenstaande de felle Duitse tegenaanvallen.

In het gebied van Stalingrad maken de Russen nog voortgang, hoewel niet zo snel meer als tevoren. Maar de Duitsers schijnen wel degelijk voor Stalingrad in moeilijkheden te verkeren omdat zelfs het Duitse communiqué melding maakt van het aanvoeren van voorraden per transportvliegtuig. Voor het Rode leger benoemde Joseph Stalin nog verschillende nieuwe Generaals.

Op Nieuw Guinea hebben de Noordamerikanen en Australiërs een nieuwe wig gedreven tussen de Japanse stellingen aan de Noordoostelijke kust. Deze wig ging tussen de missie van Buna en het dorp van Buna door. Deze zijn twee verschillende punten en moeten wel uit elkaar gehouden worden. Op Guadalcanal roeien de U.S.A.-troepen in patrouille-operaties langzaam maar zeker de overgebleven Japanners uit (blz. 3).

Ter gelegenheid van de eerste jaardag van de oorlog tegen Japan sprak Premier John Curtin van Australië (blz. 1).

„Remember Pearl Harbor", ons artikel hiernevens, herdenkt deze zelfde gebeurtenis.

Remember Pearl Harbor

Als bij toverslag veranderde alles. Het was een mooie Zondag op Curaçao evenals het een mooie Zondag was op Hawaii. Alleen de tijd verschilde. Hier was het vroeg in de namiddag, maar te Honolulu was het 7.35 uur des morgens toen de hel scheen los te barsten uit de blauwe luchten van de Stille Oceaan.

Keizerlijk Japan had het initiatief genomen en op de geliefde dag van de agressors — de Zondag — zijn eerste slag toegebracht, waarmede het dacht zijn groten tegenstander te kunnen verlammen. Verraderlijker had het niet gekund. Om de verrassing nog groter te maken had de vuige Hideki Tojo nog op het laatst een „vredesgezant", gestuurd naar Washington, den bebrilden Saburo Kurusu, die jarenlang met de nazies in Berlijn had samengeheuld. Nu zou de laatste hand gelegd worden aan de voorbereidingen voor het werk van vernieling en verovering, waarmede men reeds jarenlang was bezig geweest.

De opzet slaagde gedeeltelijk. Want het vredelievende Noordamerikaanse volk, dat allerlei pogingen deed onder zijn groten President om uit de oorlog te blijven, had zulk een laaghartige daad niet verwacht. Men had niet kunnen denken, dat dezelfde Japanners, die altijd gastvrijheid genoten hadden in de Verenigde Staten, in Hawaii, in de Philippijnen, de wapenen zouden opnemen tegen hun weldoeners. Men had niet kunnen beseffen, dat het driemogendheden-pact van Duitsland, Italië en Japan er uitsluitend op gericht was om ook het Westelijk Halfrond in de oorlog te slepen. Men had niet kunnen begrijpen, dat de as haast barstte van nijd en afgunst over de Amerikaanse welvaart en deze had pogen te ondermijnen om later de grote slag te kunnen slaan.

Maar nu was alles duidelijk. In een ogenblik werden de bedoelingen van den vijand doorzien. Opeens begreep het Noordamerikaanse volk hoe de heren van Berlijn, Rome en Tokio zochten de gehele wereld in hun macht te krijgen en alle volken uit te buiten ten eigen bate. En wat die heren niet gedacht hadden geschiedde. Het Noordamerikaanse volk, dat zo verdeeld leek en zo angstvallig poogde zijn gemakken en genoegens te bewaren, stond op als één man, verontwaardigd over de lafhartige daad en vastberaden de wereld te zuiveren van de bedreiging, die thans ook op zijn drempel stond.

„Remember Pearl Harbor" was de kreet, die allerwegen gehoord werd en doordrong tot binnen de muren van Hirohito's Paleis, Hitlers Rijkskanselarij en Mussolini's Palazzo Venezia. De vijand had de oorlogsroep gehoord en daarin de beslissing kunnen onderscheiden van een groot volk om de dood te wreken van zijn zonen, welke die eerste dag gevallen waren ergens midden in een grote oceaan.

De Geallieerden sprongen terstond aan de zijde van hun nieuwen groten bondgenoot en wij, Nederlanders, waren de eersten. Slecht bewapend als wij waren in Oost Indië, aarzelden wij geen ogenblik om den van bloeddorst vervulden Japansen octopus te lijf te gaan. Nog was de kruitdamp van Pearl Harbor niet opgestegen, of een onzer duikboten bracht 4 volgeladen Japanse troepenschepen tot zinken in de Golf van Siam.

Doch hierbij bleef het niet omdat de Nederlandse strijdkrachten voortgingen met het vernietigen van vijandelijke oorlogs- en koopvaardijschepen. Dit deden zij op zulke doeltreffende wijze, dat onze Geallieerden den Nederlandsen Opperbevelhebber, Vice Admiraal C. E. L. Helfrich, spoedig gingen noemen „One ship a day Helfrich", omdat zijn strijdkrachten gemiddeld ongeveer 1 Japans schip per dag naar de kelder zonden. Dit duurde zo voort tot de oorlog via de Philippijnen en via Malakka naar Nederlands gebied werd overgebracht. Tegen de overmacht was de kleine Geallieerde vloot niet bestand zodat men gedwongen werd te wijken voor het vijandelijke geweld.

Sindsdien zijn verschillende lessen geleerd. Wij hebben den vijand beter leren kennen in al zijn afschuwelijkheid. Wij hebben zijn strijdmethoden gezien en zijn fanatieke doortastendheid gevoeld. Zijn overmoed en meedogenloze wreedheid waren nieuwe openbaringen.

Maar ook onze fouten konden wij beter aanwijzen: ons al te groot zelfvertrouwen, onze zelfvoldaanheid en onze onderschatting van den vijand.

De Verenigde Staten hebben uit deze lessen wel het meeste voordeel getrokken. Hun weerstandsvermogen is verhard en hun stootkracht opgevoerd. Het volk heeft geleerd offers te brengen en heeft deze gebracht met een grap en een lach.

De vijand voelt elke dag beter wat hij gedaan heeft om dit grote land te grieven. Elke dag opnieuw regenen de bommen van de Vliegende Forten neer op de Japanse hoofden, hetzij op Nieuw Guinea, op Guadalcanal of op Nieuw Britannië. Telkens opnieuw lijdt de Nippische vloot gevoelige verliezen en al worden nog zoveel vloeken en leugens door de radio's van Tokio, Berlijn en Rome gesist, het kan niet verborgen worden — zelfs niet voor de mensen van Japan, Duitsland of Italië — dat de Verenigde Landen thans de overmacht behaald hebben en de overwinnelijke phase in hun strijd bereikt hebben.

Hier op Curaçao, staan wij betrekkelijk buiten hetgeen zoëven allemaal genoemd is. De verschrikkingen van de oorlog hebben zich hier in vergelijking tot de overige landen ter wereld haast niet doen gevoelen. Ons gebiedsdeel is Goddank nog gespaard gebleven voor wat bijvoorbeeld Nederland en Oost Indië meegemaakt hebben.

En dit hebben wij na God in de eerste plaats te danken aan de Verenigde Staten.

Wij hebben hier hun soldaten, matrozen en vliegers om ons te helpen beschermen. Met onze mannen zorgen zij voor onze veiligheid en ons welzijn.

Zeker, de oorlog is nog niet gewonnen. Nederland, Oost Indië en nog zovele landen leven nog onder de knoet van den overweldiger en zullen nog bevrijd moeten worden.

Veel bloed zal nog vergoten moeten worden om dat te doen en niet in het minst het bloed van Noordamerikanen. Als wij daaraan denken, dan voelen wij eigenlijk hoe gering onze bijdrage is in deze reuzen-inspanning, in het bereiken van het gestelde doel: een wereld waarin de vrede zal heersen en elk volk de kans zal hebben zijn welvaart te ontwikkelen. Een wereld waarin iedereen de vrijheden zal hebben die door Roosevelt genoemd zijn: vrijheid van geschreven en gesproken woord, vrijheid van godsdienst, vrijheid van vrees en vrijheid van gebrek.

H. M de Koningin spreekt tot Haar Volk.

„Het is Mijn eigen opinie, dat de Rijksdelen in staat zijn hun verantwoordelijkheid zowel naar binnen - als naar buiten te dragen".

De Koningin heeft de volgende rede gehouden voor Radio-Oranje ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de oorlog in de Stille Oceaan:

„Het is vandaag een jaar geleden, dat de Japanners zonder enige waarschuwing een verraderlijke aanval begonnen op onze bondgenoten. Wij hebben niet geaarzeld ons in de strijd te werpen en ons te haasten onze bondgenoten te hulp te snellen, wier zaak de onze is. Japan had zich gedurende jaren voor deze oorlog en voor de verovering van Nederlands Indië voorbereid en trachtte in dit opzicht zijn as-genoten na te volgen door landen afzonderlijk aan te vallen in plaats van allen gezamenlijk. Wij waren in staat dit te voorkomen door onze onmiddellijke oorlogsverklaring.

Na een jaar oorlogvoeren kunnen wij getuigen, dat het getij is gekeerd en dat de aanvallers, die aanvankelijk zulke grote voordelen behaalden in de verdediging zijn gedrongen. Het is waar, dat Nederlands Indië na zich zelf zo heldhaftig verdedigd te hebben voor het grootste deel is bezet door den vijand, doch deze phase van de strijd is slechts een voorspel.

De Japanners komen steeds dichter bij de grens hunner mogelijkheden en onze steeds groeiende macht nadert hen van alle kanten. Zij zijn niet in staat geweest China's moed en volharding te breken en Japan staat nu tegenover een vermindering van zijn kracht in deze oorlog, die het zelf gewild heeft, en die zal eindigen met zijn volledige nederlaag.

Op dit ogenblik zijn mijn gedachten meer dan ooit bij mijn land en mijn volk in Nederland en in Nederlands Indië. Na een eeuwenoude historische solidariteit, die sedertdien reeds lang achter ons ligt, worden wij thans door de huidige omstandigheden geconfronteerd met onze innerlijke verhoudingen. De verraderlijke aanval op Nederland in 1940 was de eerste onderbreking in het ontwikkelingsproces, de heldhaftige strijd gevolgd door de bezetting van het grootste deel van Nederlands Indië in 1942 was de tweede onderbreking, want toen Indië nog vrij was en alleen Nederland was bezet, bleek de kracht van onze eenheid overduidelijk en aan beide zijden was het gevoel van steeds sterkere saamhorigheid sneller ontwikkeld dan in vredestijd zou zijn mogelijk geweest. Hoe echter is dit gemeenschappelijke begrip steeds verder verdiept, omdat wij allen tezamen de strijd streden in al zijn verschrikkelijkheid en dezelfde smart leden in al haar bitterheid!

In Nederland zowel als in Nederlands Indië liet de vijand niets ongedaan met zijn propaganda voor een zogenaamde „Nieuwe Orde" om het volk moedeloos te maken en het te misleiden ten opzichte van zijn tyrannie en onderdrukking en tevens voegde hij daar vele leugens voor de toekomst aan toe, doch deze leugens en dit bedrog hadden geen nut, omdat bijna allen deze doorzagen en begrepen, dat onze vijanden geen ander doel hebben dan slavernij en dat zolang als hij niet is uitgedreven en geen sprake kan zijn van enige vrijheid.

In vorige toespraken heb ik gezegd, dat het mijn bedoeling is een gelegenheid te scheppen na de bevrijding voor gezamenlijke besprekingen omtrent de structuur van het Koninkrijk en zijn delen, teneinde het aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden. De Rijksconferentie voor het gehele Rijk die voor dit doel zal worden samengeroepen, is uitgestippeld in de regeringsverklaring van 27 Januari 1942. De voorbereiding van deze conferentie, waarin belangrijke vertegenwoordigers van de drie overzeese delen van het Koninkrijk verenigd zullen zijn met die van Nederland om de ronde tafel is reeds begonnen: Nederlands Indië, Suriname en Curaçao, delen van het Koninkrijk, die toen nog alle vrij waren.

Vooral in Nederlands Indië was gedetailleerd materiaal verzameld voor dit doel en het was in December 1941 reeds aan mij gezonden door den Gouverneur-Generaal. De strijd in Nederlands Indië onderbrak deze veelbelovende voorbereidingen. Wij kunnen deze voorbereidingen eerst hervatten als iedereen in staat is zijn gedachten vrijelijk uit te spreken.

Ofschoon zonder twijfel de politieke reconstructie des Koninkrijks in zijn geheel en van Nederland en de overzeese gebieden als zijn delen een natuurlijke betekent, zou het juist nog mogelijk zijn de juiste vorm hiervan thans reeds te definiëren. Ik realiseer mij ten zeerste welke een groot goed groeiende is in Nederland, ondanks de drang der bezetting. Ik weet, dat dit evenzeer het geval is in Nederlands Indië, waar onze eenheid, versterkt door gemeenschappelijk lijden, is. Deze zich ontwikkelende denkbeelden kunnen slechts vorm erlangen in een vrije bespreking, waarin de delen van het Koninkrijk kennis kunnen nemen van elkaars meningen.

Bovendien heeft de bevolking van Nederlands Indië en van Nederland door haar lijden en haar weerstand haar recht versterkt deel te hebben in de beslissing ten aanzien van de vorm onzer verantwoordelijkheid als een natie tegenover de wereld en van verschillende groepender bevolking jegens elkaar en zichzelven. Door nu deze materie uit te werken zou dit recht dat mijn volk zich verwierf door bittere ondervinding, worden miskent.

Ik ben ervan overtuigd, en de historie zowel als de mededelingen uit de bezette gebieden versterken mij in deze overtuiging, dat het na de oorlog mogelijk zal zijn het Koninkrijk te grondvesten op een sterke basis van volledige samenwerking, hetgeen betekent de aanvaarding van al wat zich in het verleden heeft ontwikkeld. Ik weet, dat geen politieke eenheid noch nationale samenhang kunnen blijven bestaan, die niet worden ondersteund door vrijwillig aanvaarden en vertrouwen van de grote meerderheid der burgerij. Ik weet, dat Nederland meer dan ooit zijn verantwoordelijkheidsgevoel voor de sterke groei der overzeese gebieden bezit en dat de Indonesiërs de steeds toenemende samenwerking erkennen als beste waarborg voor het herstel van een vredig geluk.

De oorlogsjaren bewijzen, dat beide volken de wil en de bekwaamheid voor een harmonische en vrijwillige samenwerking bezitten. De politieke eenheid, die op deze basis steunt, bevordert ten zeerste de verwerkelijking van het doel, waarvoor de Verenigde Landen strijden, zoals deze in de eerste plaats is neergelegd in de Atlantische Brief met welke wij onmiddellijk konden instemmen, omdat hij ons eigen begrip van vrijheid en recht bevat, waarvoor wij ons bloed en bezit hebben geofferd in de loop onzer historie.

Ik begrijp, zonder vooruit te lopen op de toekomstige Rijksconferentie en haar beslissingen, dat deze beslissingen zullen zijn gericht op een Rijk, waarin Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao zullen deelnemen in volledig zelfbestuur en vrijheid ten opzichte van de eigen binnenlandse aangelegenheden, doch in bereidheid gezamenlijke bijstand te verlenen.

Het is mijn eigen opinie, dat de Rijksdelen in staat zijn hun verantwoordelijkheid zowel naar binnen als naar buiten te dragen. Dit zal geen plaats laten voor discriminatie wegens ras of nationaliteit, slechts de bekwaamheid hunner individuele burgers en de behoeften hunner verschillende bevolkingsgroepen zullen de regeringspolitiek bepalen.

In Nederlands Indië en in Nederland heerst nu een onderdrukker, die op afschuwelijke wijze de beginselen, die hij zelf in het verleden huldigde, vernietigt en die mannen, vrouwen en kinderen van hun eerste levensbehoeften berooft. Hij heeft ons mooie rustige land ontwricht en ontworteld, zijn nieuwe orde brengt niets dan ellende en gebrek.

Niettemin kunnen wij zeggen, dat hij er niet in geslaagd is ons te onderwerpen en nu de steeds groeiende kracht der Verenigde Naties op hem toedringt uit iedere richting weten wij, dat hij in de toekomst zijn doel niet zal bereiken. Het Nederlandse Rijk met zijn vechtende mannen te land, ter zee en in de lucht, met zijn dappere mannen van de Koopvaardij, en met zijn nimmer falende weerstand in de harde strijd zal zijn zelfopoffering bekroond zien na de gemeenschappelijke overwinning met vrede en geluk voor Rijk en volk in een nieuwe wereld. In deze herwonnen vrijheid zullen wij in staat zijn een nieuwe en betere toekomst te bouwen."

CURACAO

GEBEDSDAG VOOR POLEN.

Morgenochtend half 7 in de St. Anna-kerk.

Morgen, Dinsdag-morgen om 6.30 uur zal er in de Cathedrale Kerk van St. Anna, Overzijde, een H. Mis worden opgedragen om Gods bijstand af te smeken voor het zo gemartelde Polen en voor het volledig herstel van dit land.

De dienst heeft plaats in aansluiting op de officieel over de gehele wereld te houden gebedsdag voor Polen. Het is de 8e December, de Feestdag van Maria's Onbevlekte Ontvangenis, die steeds in Polen met zoveel luister algemeen gevierd wordt.

Polen en vrienden van Polen worden gaarne tot deze H. Mis uitgenodigd. Wij herinneren nog eens aan de gruwelijke besluiten waarover wij verleden week een hoofdartikel schreven, volgens welke de Duitsers de R.K. Kerk in Polen zullen gaan uitroeien. Niet dat wij bevreesd zijn, dat zij daar in zullen slagen, maar gruwelijk moet het lot zijn voor de Bisschoppen, Priesters, Diakenen en Volk wien dit alles wordt aangedaan.

God zegene Polen!

H. MIS VOOR DE FRANSEN.

Gisteren werd in de Cathedrale Kerk van de H. Anna een H. Mis opgedragen voor de zielerust van alle Fransen, in het biezonder van de zeelieden, die in Toulon hun leven gaven voor Frankrijk. Zijn eer en de vrijheid van allen.

De H. Mis werd bijgewoond door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, door Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao en door den Heer Max F. Henriquez, voorzitter van het comité Pro-France Combattante. Bovendien waren er nog verschillende Franse en Poolse zeelieden en vele gelovigen.

Na afloop was er in het katholiek zeemanshuis een kleine bijeenkomst.

HERDENKING VAN DE OORLOGSVERKLARING VAN NEDERLAND AAN JAPAN.

In Nederlands Indië was het 8 December, toen Nederland de oorlog aan Japan verklaarde. Op 8 December (morgen) zal dit feit hier worden herdacht met een korte plechtigheid om 8 uur in het Waterfort, waar C. J. Baron van Asbeck een korte toespraak zal houden tot de uit Indië hierheen gekomenen. Vervolgens heeft van 9 tot 10 uur in de Fortkerk een herdenkingsplechtigheid plaats. Deze plechtigheid zal als volgt verlopen:

1) Orgelmuziek; 2) votum; 3) samenzang; 4) liturgisch gebed; 5) slotzang met orgelbegeleiding; 6) toespraak in het Maleis door Luitenant Tenreth; 7) een minuut stilte ter nagedachtenis van de gevallenen; 8) toespraak door Dominee Johannes Mietes; 9) cello soli door Overste W. van der Beek met orgelbegeleiding; 10) gebed; 11) Wilhelmus; 12) zegebede.

Ook de avonduitzending van de plaatselijke radio zal morgen in het teken dezer herdenking staan.

PATER IR. A. DE BRUYN O.P.

Pater Irenaeus Arn. de Bruyn O.P. heeft een naar omstandigheden betrekkelijk rustig weekeinde gehad. Ook vannacht heeft de Pater weer wat kunnen slapen, doch alle zorgen zijn natuurlijk nog niet voorbij.

ILLUSTRATIE VAN GOUVERNEMENTS-KANTOREN.

De misère bij de veerpontdienst is een dagelijks terugkerende demonstratie in de openlucht hoe het in onze Gouvernementskantoren toegaat, wanneer het erop aankomt het publiek te bedienen.

De overtocht van de St. Annabaai — als men er al gelegenheid toe krijgt — schijnt ons nog gevaarlijk toe bovendien, gezien de mate waarop het ene pontje (een enkele maal 2, en 2 is in normale omstandigheden al veel te weinig) afgeladen wordt.

De veerpont-ellende begint het tot in het buitenland beruchte Curaçaose radio-lawaai naar de kroon te steken.

WAT MINISTER KERSTENS MEDEDEELDE.

Minister Pieter Adriaan Kerstens heeft Zaterdagmorgen voor Radio-Oranje alle Nederlandse zeevarenden toegesproken. De Minister zeide in hoofdzaak het volgende, hetgeen ons door de G.P.D. werd medegedeeld.

„De collectieve arbeidsovereenkomsten, welke de 3e December getekend zijn, bevatten de volgende wijzigingen. De gages van de officieren hebben weinig verandering ondergaan. De tien procent, welke oorspronkelijk als spaarpremie gestort werden, zijn thans basisgage geworden. Voor de scheepsgezellen zijn de basis gages verhoogd met 8 tot 15 gulden per maand."

De Minister wees erop, dat het niet alleen deze, misschien bij sommige officieren en scheepsgezellen teleurstelling gewekt hebbende, kleine verhogingen zijn, maar dat het de andere meer principiële wijzigingen in het arbeids-contract zijn, welke in ogenschouw genomen moeten worden.

Deze veranderingen zijn: Pensioen en wachtgeld-regeling na de oorlog, arbeidstijdenregeling, regeling voor stille wachten, ongevallen-regeling en voor de officieren het zeer belangrijke principe van gage-promotie naast dat van rang-promotie.

De Minister verklaarde de langdurigheid der onderhandelingen met er op te wijzen, dat naast de besprekingen tussen Regering, scheepvaartcommissie en vertegenwoordigers der organisaties, ook geregeld contact gehouden moest worden met andere Geallieerde Regeringen. Een contact en samenwerking, welke ook na de oorlog bij de wederopbouw van Europa, haar vruchten af zou werpen.

De Minister besloot zijn toespraak met de woorden: „Tenslotte kunt u varen in de overtuiging, dat de gehele vijand in het defensief gedwongen is en dat het Vaderland dagelijks naderbij komt."

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C.: Voetbal: Excelsior — Sithoc 2 — 0: E.D.O. — Excelsior 1—2; Ajax — Caribe 0 —0.

25-JARIG JUBILEUM VAN SAN MATEO-PAROCHIE.

In verband met het in Januari plaats vindende 25-jarig jubileum van de Parochie en Kerk te San Mateo is er gistermorgen een 40-tal parochianen in de club San Tharcisio bijeengekomen, teneinde een en ander, het feest betreffende, te bespreken. Dit heeft geleid tot het in het leven roepen van twee hulpcommissies, die het comité, belast met de kerkelijke viering, terzijde zal staan.

DE BURGER- EN VROUWEN-ARBEIDSPLICHT.

In afwachting van de tot standkoming ener Landsverordening, waarbij de burger- en vrouwenarbeidsplicht wordt ingevoerd en waartoe een ontwerp aan de Staten is aangeboden ter goedkeuring, worden alle vrouwelijke ingezetenen van 18 tot 40 jaren en alle mannelijke ingezetenen van 18 tot 50 jaren, woonplaats hebbende op het eiland Curaçao, voorzover zij per 1 November niet werkzaam waren, in dienstbetrekking bij het Gouvernement of in particuliere onderneming, of in eigen zaak, **uitgenodigd** zich tussen 10 en 30 December gedurende de kantooruren aan te melden op het Bevolkingsbureau, loket „Arbeidsplicht", teneinde inlichtingen te verstrekken omtrent de werkzaamheden, waarvoor zij menen de meeste geschiktheid, aanleg of liefhebberij te bezitten.

Aanmelding is met het oog op een regelmatige afdoening van zaken, welke zowel voor het Gouvernement als voor de toekomstige arbeidsplichtigen van belang zal zijn, zeer gewenst. Helpt aldus reeds nu mede een doelmatige indeling van arbeidskrachten te bevorderen.

GESLAAGD.

Voor de E.H.B.O.-cursus op de Bisschoppelijke Nijverheidschool slaagden de Dames: Miep Kanaar, Minguelita Girigori, Sientje Batenburg, Jo Terband, Carmen Martes, Martha Cordovo, Marieta Albertus, Helena Henriquez en Aura Ras.

DE CHINEZENQUAESTIE.

In het jongstleden Zaterdag opgenomen berichtje omtrent de Chinezenquaestie, werd abusievelijk vermeld, dat een 350-tal Chinezen besloten heeft niet bij de C.P.I.M. te gaan werken. Dit is evenwel precies omgekeerd en nader vernemen wij nog, dat 357 Chinezen hebben getekend bij genoemde maatschappij in betrekking te blijven. Ook vernemen wij verder nog, dat de Chinese Consul-Generaal, de Heer Pei Wei Lui, 's Zaterdagsmorgen door Zijne Excellentie den Gouverneur ontvangen is.

SINT NICOLAAS KWAM IN HET ZEEMANSHUIS.

Zaterdag kwam Sint Nicolaas in het Katholieke zeemanshuis, dat geheel gevuld was met zeelieden. Er heerste een prettige stemming en de gulle Sint schonk iederen zeeman een gave. Tot heel laat bleef de Heilige Man temidden der zeelieden, wier heldhaftig werk Hij ten zeerste waardeerde. Vermoeid vertrok de H. Bisschop om ongeveer 23.15 uur uit het Katholiek Zeemanshuis. Hem, Zijn piloot en Piet wachtte nog heel veel werk tijdens de nachtelijke tocht langs de huizen van Willemstad en Emmastad.

„HITLER'S".

In een gedeelde van onze oplage van Zaterdag is een ernstige fout geslopen; ernstig, omdat zij zovaak gemaakt wordt en dus den meesten niet eens meer opvalt, doch juist onbewust stijft in hun fout. Boven het hoofdartikel werd de tweede naamvals-s met een apostrophe van het woord, waar zij bij hoort, gescheiden. Omdat deze fout zo vaak gemaakt wordt, biedt dit ons een welkome gelegenheid erop te wijzen, dat in onze taal de tweede naamvals-s en de meervouds-s **na medeklinkers** steeds aan het betrokken woord aansluiten. Zo schrijft men dus de tweede naamval van Churchill in het Nederlands: **Churchills**, in het Engels daarentegen: **Churchill's**.

In Tunis wordt een grote Geallieerde aanval voorbereid.

Russen veroveren belangrijke defensie-centra aan Centrale front.

EERSTE OORLOGSJAAR TEGEN JAPAN HERDACHT.

EEN VERKLARING VAN DE GAULLE.

In verklaring, welke was gezeed gemaakt voor de radio van Brazzaville, zeide Generaal Charles de Gaulle, dat de Strijdende Fransen bereid zijn alle Franse georganiseerde strijdkrachten verbonden te zien tegen de As. Hij zeide verder: „Wij zijn zeker van het feit, dat — verenigd in de oorlog — wij spoedig ook in al het andere verenigd zullen zijn, dat noodzakelijk is voor de redding en de grootheid van Frankrijk."

Hij verklaarde echter, dat de Franse natie niet zou toelaten, dat het handjevol mannen, dat de capitulatie en de samenwerking met Duitsland symboliseerde zich zelf zou redden door toestanden te scheppen, waaruit een burgeroorlog zou ontstaan (Londen, (AP) 6.12).

DE VIJANDELIJKE DUIKBOTEN BIJ AFRIKA.

De nieuwsdienst van het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf te kennen met welke intensiteit de As poogt de Geallieerde convooien te beletten om Noord-Afrika te bereiken. Men zeide, dat een enkel eskader van het Kustcommando der Royal Airforce, dat opereert uit Oran en Algiers; binnen twee weken 40 aanvallen deed op duikboten. Hieraan werd toegevoegd: „Er zijn dozijnen duikboten. Zelden kwamen de Hudsons terug zonder een aanval op een te hebben gedaan. Nadat een duikboot eens een kanonduel had met twee of drie Hudsons en een aanval met diepzeebommen de duikboot gedwongen had om op het strand te lopen nabij Oran, werden duikboot en bemanning, door de Noordamerikaanse troepen gevangen genomen" (Londen, (AP) 6.12).

EEN COMMUNIQUÉ VAN HET NOORDAMERIKAANSE HOOFDKWARTIER TE CAIRO.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in het Midden-Oosten gaf het volgende communiqué uit: „Britse Liberators vielen de haven van Tripoli aan in de nacht van 4 op 5 December. Bomontploffingen werden waargenomen op de Spaanse steiger.

Een aanvankelijk rapport over de schade, welke door Noordamerikaanse B-24's werd aangericht in de aanval tijdens de schemering van 4 December op de Italiaanse vlooteenheden en de haven-installaties te Napels, deelde mede, dat een kruiser met 6-duims kanonnen van de Attendolo-klasse op zijn zijde ligt in de haven. Het rapport bevestigt ook, dat zeer uitgebreide schade werd veroorzaakt aan de haven-installaties." (Caïro, (AP) 6.12).

ADMIRAAL DE LA BORDE IN VRIJHEID GESTELD.

De radio van Vichy deelde mede, dat de Duitsers op verzoek van de Laval-Regering Admiraal Jean de la Borde hebben vrijgelaten. Deze Admiraal was het, die opdracht gaf tot de vernietiging van de Franse vloot te Toulon (Londen, (AP) 6.12).

GEALLIEERD LUCHTOFFENSIEF IN HET MIDDELLANDSE ZEEGEBIED.

Edward Kennedy seint uit Caïro:

Een Geallieerd luchtoffensief woedt tegen de as in het Middellandse Zeegebied. Het is reeds dagenlang aan de gang. Technisch staat het bekend als „een periode van slapte" in de oorlog aan het woestijnfront. Gedurende de huidige „slapte" hebben Geallieerde vliegtuigen — in het biezonder lange afstands gevechtsvliegtuigen — verliezen toegebracht aan de luchtsterkte van de As en de scheepvaart. Deze slagen waren zo hevig, dat zij de weegschaal kunnen doen doorslaan in de tweede phase van de campagne om den vijand uit Afrika te verdrijven en hem in Europa te achtervolgen. Terwijl de vliegtuigen schip na schip hebben tot zinken gebracht of beschadigd met hun bommen heeft een ander wapen de vijandelijke verbindingslinies op zee bestookt. De as doet een wanhopige poging om het Centrale deel van de Middellandse Zee open te houden en stuit hierbij tegen een hevige weerstand. Het volledige verhaal van deze nieuwe strijd kan nog niet worden verteld, doch hij zal misschien blijken een der meest beslissende gevechten van deze oorlog te zijn. In een van de laatst gemelde botsingen werden twee behoorlijk grote koopvaardijschepen, die in Zuidelijke richting voeren, gebombardeerd en in brand gezet. Toen zij het laatst gezien werden waren zij in zinkende toestand.

Vliegtuigen, die uit Malta opereren hebben alleen reeds 4 schepen tot zinken gebracht en 11 beschadigd. Voorts hebben zij 43 vijandelijke vliegtuigen, waaronder troepentransportvliegtuigen, vernietigd. De vliegtuigen, die van dit gebied in het Midden-Oosten komen, zijn ook actief geweest boven Tunis met het bombarderen van bruggen, het beschieten van troepen en het vernietigen van installaties. De waarheid is dat er nooit een slapte heerst. Er heeft er nooit een geheerst (Caïro, (AP) 6.12).

OPRUIMINGSOPERATIES?

Het Duitse Hoofdcommando zeide, dat in de strijd om Tunis „opruimingsoperaties in het gevechtsgebied van Teboura werden voortgezet." Dit zou geschieden na de gevechten waarbij 1100 Geallieerde soldaten zouden zijn gevangen genomen, 40 kanonnen zouden zijn veroverd en 70 tanks zijn vernield (Berlijn, (AP) 6.12).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Caïro luidt als volgt:

„Gisteren duurde onze patrouilleactiviteit voort in de buurt van El Agheila. Onze lange afstands gevechtsvliegtuigen en onze gevechtsbommenwerpers vielen gisteren kanonstellingen aan in het gebied tussen Mersa Brega en Tamet. De vijandelijke luchtactiviteit was op geringe schaal. De havengebieden te Bizerte werden in de nacht van Zondag gebombardeerd en bommen ontploften nabij het goederenstation van de spoorwegen en tussen olietanks. In dezelfde nacht werd het vliegveld Reggio geheel in het Zuiden van Italië aangevallen. Twee vijandelijke transportvliegtuigen, die naar het Noorden vlogen, werden vernietigd en andere werden beschadigd boven zee nabij de Oostkust van Tunis waar zij gisteren werden aangevallen door onze tweemotorige gevechtsvliegtuigen.

De spoorlijn tussen Sousse en Sfax werd ook beschoten en een oliehouder werd in brand gezet. Andere lange afstands gevechtsvliegtuigen vielen een locomotief, het vliegveld te Sfax, een koopvaardijschip en een schoener nabij de kust van Tunis aan. Het vliegveld Gela op Sicilië werd aangevallen door onze gevechtsbommenwerpers. Hier werden voltreffers geplaatst op vliegtuigen. Van deze operaties keerden 2 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 7.12).

HET REGIME VAN VICHY.

De Associated Press werd door gewoonlijk betrouwbare bronnen ingelicht, dat Maarschalk Pétain, die thans gevangene van de nazies is in alles behalve in naam, vrijwel van alle macht ontdaan is en dat een nieuw colaborationisten-régime in Vichy vorm vat onder leiding van Pierre Laval.

De namen van de berichtgevers mogen niet worden genoemd, doch het is bekend, dat zij toegang hadden tot gezaghebbende Vichy-kringen, met inbegrip van personen op hoge diplomatieke posten en een man, die tot voor kort lid was van Pétains cabinet.

Dit vroegere cabinetslid vertelde van het bedrog en de dwang waarmede Laval en consorten den ouden Maarschalk naar hun wensen hebben pogen te buigen. Tevens deelde hij mede hoe Pétain op een bijeenkomst van het cabinet op 26 November tot zijn collega's zeide: „Mijne Heren. Het spijt mij, dat ik niet meer de verantwoordelijkheid voor uw veiligheid kan dragen. De tijd is gekomen, dat elke man voor zich zelf zal moeten zorgen."

Deze Minister zeide, dat Pétain volkomen bij verrassing genomen werd toen de nazies onbezet Frankrijk op 11 November binnenmarcheerden, hoewel zijn eigen cabinet er van tevoren volkomen van op de hoogte werd gesteld, dat Hitler van plan was de voorwaarden van de wapenstilstand te schenden.

De berichten zeiden, dat Pétain doorlopend te Vichy in conflict is geweest met Laval en de nazies. Hoewel de maarschalk koppig bleef aandringen op het recht om de Regering te leiden, werd gemeld, dat Laval en de bezettings-overheden hem voor het fait a compli stelden na hem nogmaals zijn stem ontzegd te hebben in belangrijke beslissingen en als het nodig was hem onder druk zijn handtekening afpersten. Enkele dagen geleden werd gemeld, dat de Maarschalk onder voortdurende Duitse bewaking bleef en niet in feite onder arrest was, doch dat zijn vrijheid van beweging beperkt werd. Intussen zou Laval werken om steun te krijgen voor een Regering, welke voor de Duitsers aanvaardbaar zou zijn alsmede om de demobilisatie van de Franse soldaten door te voeren en hen te dwingen voor Duitsland te werken.

Van de gedemobiliseerde Fransen, die thans onder druk staan om naar Duitsland te gaan gelooft men, dat er 80.000 of meer specialisten beschikbaar zijn.

Ongeveer 15.000 anderen zouden bestaan uit technici van het arsenaal te Toulon, de Franse spoorwegen, herstellingswerkplaatsen voor vliegtuigen alsmede mannen van het grondpersoneel van de legerluchtmacht. Men zegt, dat nog anderen permanent behoren tot de Franse defensie-strijdkrachten en deze zich voor het uitzicht gesteld zien, dat hun contracten zullen worden teniet gedaan.

Vichy-kringen, die nauw in verband staan met de fractie van Laval, zeiden, dat de instelling van een Regering, bestaande uit een viermanschap, door Laval wordt beoogd tegen het verzet van Pétain in. Drie die als zekere candidaten worden beschouwd zijn: Laval zelf en de uitgesproken collaborationisten Jacques Doriot en Marcel Déat. De vierde zal mogelijk zijn Anatole de Monzie, een vroegere cabinetsminister van Republikeins Frankrijk (New York, (AP) 6.12).

DE GEVECHTEN AAN HET RUSSISCH FRONT.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Ten Westen van Rzhev veroverden de Russen 3 versterkte punten, terwijl in het district van Velikie Lukie 2 plaatsen werden bestormd en gehouden.

Een laat bericht zeide: „5 December werd gemerkt door een groeiende activiteit van onze strijders. De Sovjets maakten in alle sectoren voortgang en gebruiken bij zwaar weer elke tactiek". „Pravda" meldde een aanval ten Noord-Westen van Stalingrad, die veel succes had. Ten Westen van Rzhev aan het Centrale front vallen de Sovjets op het ogenblik krachtig gefortificeerde Duitse stellingen aan, die heftig verdedigd worden. De fascisten doen vele tegenaanvallen. De Duitse defensies ten Westen van Rzhev zijn gedurende de laatste vier maanden hernieuwd. Er zijn enkele van de sterkste punten, die de indringers in Rusland hebben gevestigd. Het bericht zeide, dat huizen in de grond zijn geplaatst en met elkaar in verbinding staan door diepe ondergrondse gangen. Mijnenvelden zijn talrijk en prikkeldraad is over grote gebieden verspreid.

De Russen bestoken deze fortificaties met hun grof geschut. Op een van deze plaatsen donderden de grote kanonnen anderhalf uur voordat de infanterie aanviel.

De gevechten ten Oosten van Velikie Lukie werden verwoed voortgezet. De Duitsers doen nog felle tegenaanvallen en de Russen voeren nog steeds hun offensieve operaties uit. Bij Stalingrad waren de gevechten heviger dan de laatste dagen.

In operaties, die nog traag vorderen, wonnen de Russen weinig gebied en doodden zij ongeveer 1000 vijandelijke manschappen. In een fabrieksgebied namen zij meer dan 100 Duitsers gevangen. Ten Zuid-Westen van Stalingrad werd het tempo van de nieuwste aanvallen volgehouden niettegenstaande hevige tegenaanvallen door tanks alsmede gemotoriseerd en gemechaniseerd materiaal.

In 18 dagen hebben de Russen 63 steden en dorpen veroverd. Vier daarvan — Kalach, Abganerovo, Krivonuzguenskaya (het zogenaamde Sovetsk) en Aksai — zijn plaatsen van tamelijk grote omvang. Meer dan 125.000 Duitsers werden gedood en ongeveer 75.000 werden gevangen genomen. Tevens werden grote voorraden van ammunitie, kanonnen, kleinere wapenen en ander materiaal, alsook tanks, vrachtauto's en vliegtuigen veroverd. De Russen hebben hun verliezen in de offensieven nog niet bekend gemaakt. Natuurlijk zijn zij niet zo groot als die van de fascisten, vooral niet in gevangenen. Er is evenwel geen reden om te geloven, dat zij licht zijn (Moskou, (AP) 6.12).

De Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd.

Morgen vieren wij het feest van Maria's Onbevlekte Ontvangenis, de blijde herdenking van de biezondere genade door God geschonken aan Haar, die eens de Moeder zou worden van Zijn Eengeboren Zoon en door welke genade Maria van het eerste ogenblik af harer Ontvangenis bevrijd bleef van de smet der erfzonde.

Dat Maria dit voorrecht van God ontving, is een waarheid, die door Paus Pius IX in het jaar 1854 uitdrukkelijk onder woorden gebracht werd, maar die ook tevoren reeds, en wel alle eeuwen door, door de katholieken gelovig werd aanvaard.

De H. Irenaeus, omstreeks het jaar 140 in Klein Azië geboren, schreef reeds: „Het was Gods raadsbesluit, dat de God van alle Zuiverheid zou voortkomen uit de grootste zuiverheid, uit de zuiverste schoot."

Origenes, geboren in 185, zegt: „Zij was niet besmet door de adem van de slang". De heilige Johannes Damascenus, gestorven in 749, spreekt in de zelfde geest: „Op Haar had de slang geen vat." En de H. Anselmus van Kantelberg (1033 — 1109): „Zulk een voorrecht kwam overeen met Haar waardigheid: God kon het Haar verlenen en verleende het dus ook."

Het feest van morgen is het feest van Maria's ongerepte zuiverheid, van de toren van ivoor, gelijk zij met een fijnzinnig beeld in Haar litanie genoemd wordt: van het gulden huis, waarin de Schepper aller zuiverheid en schoonheid heeft willen wonen.

Wij eren in Haar de schuldeloosheid, waarnaar wij allen in het diepste van ons hart verlangen, en wij vragen Haar, dat Zij van God voor ons de genade verkrijge, meer en meer van de slavernij der zonde bevrijd te worden.

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 6 op 7 December zetten onze troepen hun offensief in het gebied van Stalingrad en aan het Centrale front voort in dezelfde richtingen als tevoren.

Aan de Noordelijke buitenwijken van Stalingrad bliezen onze verkennings-eenheden drie vijandelijke blokhuizen op en doodden zij ongeveer 60 Duitse officieren en manschappen. De Sovjet-artillerie vernietigde een ammunitie-opslagplaats en sloeg een concentratie van het voetvolk uiteen.

Ten Noord-Westen van Stalingrad sloegen onze troepen alle vijandelijke tegenaanvallen af en consolideerden de veroverde posities. Tevens werden verkenningsoperaties uitgevoerd. Volgens nieuwe gegevens doodden de manschappen van een afdeling van het Rode leger gisteren nog 800 vijandelijke officieren en manschappen en vernielden of ontwrichtten zij 19 tanks. Alzo zijn in totaal 1800 vijandelijke officieren en manschappen opgeruimd en 37 Duitse tanks verpletterd of ontwricht. Onze verkennings-eenheden dringen in de vijandelijke linies door en ruimden ongeveer twee compagnieën van de vijandelijke infanterie op. De manschappen van een afdeling brachten een Duits transportvliegtuig omlaag.

Ten Zuid-Westen van Stalingrad waren onze troepen gewikkeld in actieve gevechtsoperaties in verschillende sectoren. De mannen van een afdeling verdreven den vijand uit gefortificeerde stellingen en doodden 250 Hitlerieten. Zij veroverden 7 kanonnen, 21 machinegeweren, 8 mortieren en een draadloos station. In een andere sector poogden de Duitsers met gebruik van tanks en detachementen gebruik van tanks een onzer detachementen af te snijden.

Aan het Centrale front voerden onze troepen offensieve operaties uit. In gevechten, welke drie dagen duurden in het gebied van de steden Rzhev en Vyazma, verloren de Duitsers ongeveer 1000 officieren en manschappen aan doden. 21 Vijandelijke tanks en een pantserwagen, alsmede 30 kanonnen, 15 mortieren, 150 machinegeweren, 70 vrachtwagens en 4 opslagplaatsen werden vernield. Ook werd oorlogsmateriaal veroverd.

15 Duitse vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door luchtdoelgeschut en artillerie-vuur. 7 Vijandelijke vliegtuigen werden beschadigd. In een andere sector overkwamen de manschappen van het Rode leger de vijandelijke weerstand en rukten zij verder op. Zij voerden gevechten uit in de diepte van de vijandelijke defensies." (Moskou, (AP) 7.12).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Australië:** De Geallieerde troepen behielden een wig, die zij pas gedreven hebben door de Japanse stellingen naar de zee tussen het dorp Buna en de missie Buna. Een krachtige Japanse patrouille, die doordrong in de Noordamerikaanse linies op Kaap Endaiadere, werd teruggeworpen. De Geallieerde strijdkrachten sneden de lange smalle stelling van de Japanners op het strand gisteren in nieuwe segmenten door nabij het dorp Buna naar de kust door te dringen. De vooruitgeschoven Geallieerde stellingen stonden gisteren de gehele dag onder het vuur van de Japanse kanonnen binnen het dorp. Australische 25-ponders hamerden op het gebied van de missie gedurende de gehele nacht in antwoord op het hevige machinegeweer- en artillerie-vuur. Gemeld wordt, dat de Japanners hevige verliezen leden in aanvallen op de Noordamerikaanse linies op Kaap Endaiadere.

— **Londen:** De radio van Berlijn zeide in een DNB-bericht, dat de Geallieerde luchtaanvallen van de afgelopen nacht waren gericht op Karlsruhe en Pforzheim. Burgers zouden in beide plaatsen zijn gedood en gewond.

— **Londen:** De radio van Marokko deelde mede, dat „hevige gevechten voortduren in de sectoren van Tebourba en Mateur. De Geallieerde strijdkrachten zijn in het hechte bezit van de hoogten, die Tebourba beheersen. Geallieerde gevechtsvliegtuigen gaan voort met aanvallen op de vijandelijke stellingen, terwijl bommenwerpers de militaire objecten te Tunis, Bizerte en Tripoli aanvallen. Gedurende de 4 weken van de gevechten verloor de as in Tunis 139 vliegtuigen tegen de Geallieerden 74."

— **Londen:** Naar gemeld wordt hebben de Geallieerde Commandanten „plannen gelegd voor de uiteindelijke phase van de Tunische campagne" tijdens een conferentie, welke bij kaarslicht in de keuken van een huis gehouden werd, terwijl hevige gevechten aan de gang waren in de sectoren van Tebourba en Mateur. Een Brits bericht van het front maakte melding van de conferentie. De Geallieerde strijders worden nog gehinderd door het gebrek aan behoorlijke vliegvelden in het voorste gebied. Niettegenstaande zouden zij voortdurend de Duitse en Italiaanse stellingen aanvallen, terwijl bommenwerpers Tunis, Bizerte en Tripoli bestookten.

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué zeide: „In Tunis zijn concentraties van vijandelijke tanks en motor-voertuigen de mikpunten van luchtaanvallen. Bommenwerpers vielen de havens van Bone en Philipville in de nacht aan."

Overwinning en Vrede

De Katholieke Aartsbisschoppen en Bisschoppen van de Verenigde Staten van Noord-Amerika hebben een gezamenlijke Brief uitgegeven over het probleem: Overwinning en Vrede. De Brief waaraan onze New Yorkse correspondent reeds een kort uittreksel ontleende, luidt als volgt:

Ons land is gedwongen tot de meest verschrikkelijke oorlog aller tijden. Deze oorlog, waarmede de belangen van de gehele wereld gemoeid zijn, gaat ontegenzeggelijk om de meest belangrijke problemen van deze tijd.

Enige volken hebben zich verenigd in het voeren van een oorlog om de wereld tot slavernij te brengen. Zij willen een wereld, waarin de mensen beroofd zullen zijn van de hun door God gegeven waardigheid. Zij verwerpen de menselijke vrijheid en willen geen vrijheid van Godsdienst toestaan. Wij hebben ons met andere machten verenigd in een dodelijke strijd tegen deze volken om het behoud van een vrije wereld. Bij deze beginselenstrijd is geen vergelijk mogelijk.

Het is onze plicht deze oorlog te voeren.

Alhoewel oorlog het laatste middel is, waartoe een volk zijn toevlucht moet nemen, kunnen zich omstandigheden voordoen, waarbij het onmogelijk is een oorlog te vermijden. Soms is het zelfs de positieve plicht van een volk om een oorlog aan te gaan ter verdediging van leven en recht. Ons land nu bevindt zich in een dergelijke omstandigheid.

Op dit ogenblik zelf hebben de eisen van de oorlog onze strijdkrachten gebracht naar nimmer te voren zelfs in gedachte opgekomen streken van Afrika. Onze President heeft in zijn brieven, die hij aan de regeerders der bevriende volken schreef, de plechtige verzekering gegeven, dat de Verenigde Staten geen plannen tot blijvende verovering hebben en ook niet op minderwaardige wijze een of andere winst pogen te behalen.

Onze doelstelling, zo bezwoer hij, is om zowel voor de landen, die tijdelijk bezet zijn als voor ons eigen land het recht om te leven in veiligheid en vrede te waarborgen.

Wij, Bisschoppen, zijn ervan overtuigd, dat onze hoogste bestuurder zijn eed weloverwogen aflegde en dat zijn eed getrouwelijk weerspiegelde hetgeen er leeft in de harten en gewetens van het Noordamerikaanse volk.

Deze eed is in volkomen overeenstemming met de edele doelstelling, die de President aan de Katholieke Bisschoppen van de Verenigde Staten bekend maakte, toen ons land in de oorlog gedompeld werd: „Wij zullen deze oorlog winnen en na de overwinning zullen wij geen wraak zoeken, maar de vestiging van een internationale orde waarin de geest van Christus de harten der mensen en volken zal regeren."

Het brengen van offers.

Van het ogenblik af dat ons land de oorlog verklaarde, hebben Wij een beroep gedaan op ons volk om de offers te brengen, die volgens de Katholieke Leer door de deugden van vaderlandsliefde, rechtvaardigheid en liefde worden opgelegd.

In ieder gedeelte van ons land heeft de stem van Onze Bisschoppen weerklonken. Hun lering, hun Herderlijke Brieven, hun raadgevingen, hun beroep om te bidden, waren een aanmoediging en een inspiratie voor hun gelovigen. Onze Priesters als aalmoezeniers aan het oorlogsfront hebben het vertrouwen gewonnen der soldaten, die zij zo ijverig dienen.

Onze mannen in de strijdkrachten verdienen onbegrensde dankbaarheid voor hun heldhaftige diensten aan het land bewezen en hoge waardering voor nauwgezette beleving van hun godsdienst.

In ieder diocees worden onophoudelijk gebeden gestort, waarin God vergiffenis gesmeekt wordt voor de zonden der individuen en volken; waar God gesmeekt wordt om barmhartigheid voor allen; waar om een overwinning gebeden wordt, die het stempel zal dragen van een onbegrensde rechtvaardigheid en waarmede God een heilig geweld wordt aangedaan voor het verkrijgen van een blijvende vrede, die gebaseerd is op de liefde tot God en op de liefde tot alle mensen.

Priesters en volk hebben vurig gebeden, dat de H. Geest onzen President zal verlichten en met Hem al degenen, die de zware verantwoordelijkheid dragen van het leiden der oorlogsinspanningen en van het verkrijgen der overwinning, waarvan voor de volken een rechtvaardige en blijvende vrede afhangt.

Alleen de Christelijke geest kan een werkelijke vrede schenken.

In overeenstemming met Onze Herderlijke verantwoordelijkheid zijn Wij ten zeerste bezorgd over de toekomstige wereldvrede.

Wereldlijke wijsheid alleen kan geen werkelijke en blijvende vrede opstellen. Haar bekrompen inzicht omvat niet den gehelen mens. Zij kan de geestelijke waarde van de menselijke ziel en van het hoogste goed van het gehele mensdom niet naar waarde schatten.

Uitbuiting kan geen werkelijke en duurzame vrede vestigen. Waar machtswellust en zelfzucht tot de grondslagen zijn gemaakt van de rechtvaardigheid daar kan geen goed geregelde wereld bestaan.

Totalitarisme, zij het van de Nazies, van de Communisten of van de Fascisten, kan geen werkelijke en solide vrede waarborgen. De Staat, die alle macht tot zich trekt, wordt door deze daad een despoot van zijn eigen volk en een bedreiging voor de gemeenschap der volken.

De geest van het Christendom alleen kan een werkelijke en blijvende vrede in rechtvaardigheid en liefde tot alle volken, zelfs tot de niet-Christelijke volken, schenken.

In de revolutie van deze tijd, die de wereld doormaakt, is het ten zeerste noodzakelijk ons duidelijk te maken, dat ieder mens onze broeder in Christus is. Allen moeten ervan overtuigd worden, dat ieder mens de waardigheid van de menselijke persoonlijkheid gekregen heeft en dat hij door de wetten der natuur recht heeft op de goederen, die noodzakelijk zijn om zijn leven te leiden op een wijze, die in overeenstemming is met de menselijke waardigheid.

Indien wij een duurzame vrede willen bezitten met rechtvaardigheid en zin voor broederschap ten opzichte van al onze medemensen, dan moeten wij in de na-oorlogse wereld de winsten van de industrie en de handel ondergeschikt maken aan het algemeen goed van de gemeenschap en van de volken.

De ongelijkheden tussen de volken en de individuen kunnen den Regeringen en den leiders van de industrie en van de handel nimmer het recht geven onrechtvaardig te zijn. Zij kunnen, indien zij de bestaande beginselen der zedelijkheid volgen, de voorwaarden niet handhaven of aanmoedigen, waarbij het den mensen onmogelijk is te leven volgens de standaard, die de menselijke waardigheid eist.

Vrouwenarbeid nodig, maar redt het huisgezin.

Ongelukkigerwijze moeten wij in onze dagen een totale oorlog voeren om ons de vrede te verzekeren. De oorlog is een abnormale toestand en brengt noodzakelijkerwijze abnormale verhoudingen teweeg in het leven van een volk.

Gedurende de oorlogstijd moeten de vrije mensen vele van hun vrijheden afstaan. Wij vragen ons volk verenigd te zijn en zich gereed te houden om ieder offer te brengen, dat onze regering nodig oordeelt voor het verkrijgen van een blijvende en rechtvaardige vrede door middel van ons leger.

Wij vertrouwen, dat zij hun oorlogsplichten met blijdschap zullen vervullen, omdat zij weten, dat ons land de verdediger en niet de vernietiger van vrijheden is en omdat zij weten, dat in het verleden bij het beëindigen van de vijandelijkheden altijd de volle maat van vrijheid, die in vredestijd bestond, weder hersteld werd.

Onze Regering heeft aangekondigd, dat de oorlogsinspanning het noodzakelijk maakt, dat een ongehoord aantal vrouwen in de industrie moeten worden tewerkgesteld. Alhoewel wij van ganser harte met onze Regering willen medewerken in de voortzetting van de oorlog, moeten Wij toch als Herders der zielen Onze ernstige bezorgdheid uitspreken over het Christelijk huisgezin in ons geliefd vaderland.

Als de moeders in de industrie worden opgenomen, dan ontstaat noodzakelijkerwijze het probleem der kinderopvoeding. Al het mogelijke moet gedaan worden om zover als het enigszins mogelijk is de tewerkstelling van moeders en in het biezonder van jonge moeders in de industrie te beperken.

Verplichte voorzieningen moeten er in overeenstemming met de Noordamerikaanse tradities getroffen worden voor het overdag verzorgen van kinderen van werkende moeders. De gezondheid en het zedelijk welzijn van de moeders, die in de industrie werkzaam zijn, moeten zorgvuldig worden behartigd.

Ons ten volle voor ogen stellend de taak, die de vrouwen te vervullen hebben in het winnen van deze oorlog, en de uiterste maatregelen, die onze Regering treffen moet, vragen Wij toch, dat iedereen zal trachten de grote gevaren, in het biezonder de zedelijke, te begrijpen.

Wij eisen, dat er overal een gezonde zedelijke atmosfeer heerse op de plaatsen, waar de vrouwen moeten werken.

Wij weten, dat vaderlandslievende moeders edelmoedig zijn in het geven van haar zoons voor de verdediging van ons vaderland. Wij geven uiting aan haar en Onze bekommernis over de jeugd van 18 jaar, die nu voor het leger worden opgeroepen. Wij hopen, dat biezondere zedelijke maatregelen hen zullen beschermen, zodat zij hun land mogen dienen zonder zedelijke smetten.

De onderdrukking der volken.

Wij betuigen Onze diepste waardering aan Onze Broeders de Bisschoppen in al de landen der wereld, waar de Godsdienst vervolgd wordt, de vrijheid weggenomen en de rechten van God en van de mensen verkracht worden. Sedert de moorddadige aanslag op Polen, welke niets menselijks had, wordt het volk van dit land welverwogen en systematisch uitgeroeid.

Dezelfde duivelse methode wordt ook op vele andere volken toegepast.

Wij zijn ten zeerste verontwaardigd over de gruwelijke wandaden tegen de Joden in de bezette landen bedreven en over de wreedheid, waarmede de weerloze volken, die niet van ons geloof zijn, behandeld worden.

Wij verenigen Ons met Onze Broeders de Bisschoppen in het bezette Frankrijk door een verklaring, die Wij hun deden toekomen:

„Ten zeerste bewogen door de massa-arrestaties en mishandeling der Joden kunnen Wij Ons geweten niet het zwijgen opleggen. In naam van de mensheid en van de Christelijke beginselen verheffen wij Onze stem ten gunste van de onvervreembare rechten van de menselijke natuur."

Wij verheffen Onze stem in protest tegen de despotische tyrannen, die alle gevoel van menselijkheid verloren hebben doordat zij duizenden onschuldige personen in de onderworpen landen ter dood veroordelen uit weerwraak; doordat zij duizenden onschuldige slachtoffers in de concentratiekampen gevangen zetten en een ongeteld aantal personen laten sterven van kommer en ellende.

Geen onderscheid van ras en kleur.

De oorlog heeft vele bestaande wantoestanden, die reeds lang op een oplossing wachten, meer op de voorgrond gebracht. De algehele voordelen van onze vrije instellingen en de rechten van onze minderheden moeten openlijk erkend worden en ook eerlijk worden nagekomen.

Wij vragen deze erkenning in het biezonder voor onze gekleurde medeburgers. Zij moeten delen in de volle maat van onze economische instellingen en voordelen. Dit zal hen in staat stellen hun verwachtingen en verlangens te verwerkelijken. Dit zal hen aanmoedigen zich met ons te verenigen om onder gewijzigde en nog te wijzigen sociale omstandigheden ons nationaal erfdeel te bewaren en te vergroten.

Wij waarderen ten volle hun talrijke natuurlijke talenten en kundigheden, die veredelt en verrijkt door een waar Christelijk leven, op machtige wijze zullen medehelpen bij de vestiging van een Christelijk sociale orde.

Wij herhalen de woorden van Paus Pius XII, die Zijn Vaderlijke zorg voor de kleurlingen van Ons vaderland tot uiting bracht. In een Brief gericht aan de Noordamerikaanse Bisschoppen ter gelegenheid van de 150e verjaardag van de instelling van de Noordamerikaanse Hiërarchie, zeide Zijne Heiligheid: „Wij erkennen, dat Wij een biezondere, door de Hemel ingegeven vaderlijke genegenheid bezitten voor de kleurlingen, die onder u verblijven. Wij weten, dat zij wat godsdienst en opvoeding betreft biezondere zorg en hulp nodig hebben en dat zij die ook ten zeerste waardig zijn. Wij derhalve roepen een overvloed van hemelse zegeningen over u af en wij bidden, dat, degenen die met zulk een edelmoedige ijver voor hun welzijn arbeiden, rijke vruchten daarvan mogen plukken" (Sertum Laetitiae — 1939).

De verhouding met Latijns Amerika.

Wij zenden Onze hartelijke groeten aan Onze Broeders de Bisschoppen in Latijns Amerika. Wij zijn getroost geworden door de laatste gebeurtenissen, die de ernstige belofte inhouden van een beter begrip van ons vaderland ten opzichte van de volken van Mexico, Midden- en Zuid-Amerika.

De burgers van deze landen zijn met ons verbonden door de nauwe banden van de godsdienst. Zij zijn niet zuiver en alleen maar Onze buren; zij zijn ook Onze broeders, die hetzelfde Geloof belijden. Iedere poging om hen van hun Katholieke Godsdienst te beroven of dit bespottelijk te maken of er iets anders voor in de plaats te geven, wordt zowel door de volken van deze landen als door de Amerikaanse Katholieken van de hand gewezen. Deze pogingen bederven ten zeerste onze internationale betrekkingen.

De tradities, de geest, de wordingsgeschiedenis, de cultuur van deze landen zijn katholiek. Wij, Bisschoppen, willen volgaarne iedere waardige poging, die tot doel heeft onze vriendschappelijke betrekkingen met de Republieken van dit werelddeel te versterken, aanmoedigen.

Wij hopen van harte, dat de fouten van het verleden, die beledigend waren voor de waardigheid van onze Zuidelijke broeders, hun cultuur en hun godsdienst, niet zullen worden voortgezet. Een sterke bond, waarin alle landen van het Westelijk Halfrond in trouwe vriendschap verenigd zijn, zal een machtige invloed kunnen oefenen op een verwoeste na-oorlogse wereld.

Het bestuderen der vredesplannen van Pius XII.

Wij dringen er op aan, dat de vredesplannen van Paus Pius XII ernstig bestudeerd worden. Deze plannen leggen er immers de nadruk op, dat de rechtvaardigheid geïnspireerd moet worden door de liefde — eerst door de liefde tot God en dan door de liefde tot elk menselijk wezen. „Het gebod der liefde voor de individuen onderling, zoals dat, in het H. Evangelie staat, zegt Benedictus XV, verschilt in geen enkel opzicht van dat hetwelk moet bestaan onder de Staten en volken" (Pacem Dei, Benedictus XV, 1920). Indien er geen Christelijke vrede zal zijn, dan zal ons slechts een wapenstilstand geschonken worden en zullen wij ons beginnen voor te bereiden op een derde Wereldoorlog.

Wij willen besluiten door er nog eens op aan te dringen onophoudelijk te bidden, vooral door de Priesters het hoogste gebed, de H. Mis. Wij vragen u te bidden tot de H. Maagd opdat Zij bij Haar Goddelijken Zoon tussen beide wil komen om genade af te smeken voor een door oorlog verwoeste wereld.

Wij vragen, dat Dinsdag 8 December, het Feest van de Onbevlekte Ontvangenis van Onze Heilige Moeder, de Patrones van ons vaderland, als een biezondere Gebedsdag worde gevierd. In de viering daarvan zullen de Priesters en de gelovigen van ieder bisdom de bepalingen volgen van hun Bisschop.

Wij bevelen in het algemeen aan het bidden van de Rozenkrans zowel in de kerk als thuis. Wij vertrouwen, dat de kinderen van ons vaderland de vele smeekbeden van Onzen Heiligen Vader zullen beantwoorden en hun onschuldige gebeden aan God zullen opdragen voor het verkrijgen van de vrede. Laat ons ons allen verenigen in het gebed ter verkrijging van een overwinning en voor een vrede, die ook God behagen kan.

Staten van Curaçao.

vergadering op Woensdag, den 9n December 1942, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN.

1o. Ingekomen stukken.

2o. Ontwerp-landsverordening tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao (1942-1943-17-1941-1942-61) (onderhoudsplicht).

De Griffier,
4929 G. J FERGUSON.

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid, Mejuffrouw

DALIA GERMANIA WELHOUS.

Haar moeder, broeder, neven en verdere familieleden noodigen vrienden en kennissen uit tot het bijwonen van de begrafenis, die hedenmiddag 4.30 uur zal plaats hebben.

Sterfhuis Julianaplein 18.

Uit aller naam,
4934 J. P. WELHOUS Jz.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 7 Dec.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Dok-Afdeling: Hr. v.d. Veen, tel. 431.

Sportclub „Asiento": Athletiekdag: Waar blijven de inschrijvingen voor onze athletiekwedstrijden van 13 December van de dames en de junioren? Op veler verzoek zal er as. Dinsdag en as. Vrijdag geoefend worden op ons terrein te Rio Canario (Post VI). U komt toch ook?